

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

**Illvstrivm Miracvlorvm Et Historiarvm Memorabilivm Lib.
XII**

Caesarius <Heisterbacensis>

Antverpiae, 1605

De duabus sanctimonialibus contendentibus pro S. Ioanne Baptista atque
Euangelista, cap. 51.

urn:nbn:de:hbz:466:1-13177

DVæ sanctimoniales fuere, & adhuc sunt, ut puto, in Lutere monasterio diocesis Treverensis, ex quibus una specialiter diliebat sanctum Ioannem Baptistam, altera vero sanctum Ioannem Euangelistam; quæ quotiens conueniebant inter se, de illorum maiestate contendebant, ita ut magistra quandoque vix posset eas compescere: illa enim dilecta sui priuilegia in medium proponebat, cui ista sui dilecti prerogatiuus validè satis obuiabat. Nocte quadam ante matutinas, sanctus Ioannes Baptista suæ dilectionis in somnis apparens, sic ait: Soror, noueris sanctum Ioannem Euangelistam mihi æqualem esse; nunquam homo castior fuit illo, mente simul & corpore virgo; ipsum Christus ad Apostolatum elegit, ipsum cæteris Apostolis plus dilexit, ipsi gloriam suæ transfigurationis ostendit; ipse beatissimus in pectore Iesu in cœna recubuit, ipse morienti astitit, ipsi virgini Christus virgo matrem virginem commendauit; ipse cæteris Euangelistis altius volans, & oculos mentis in rotam diuinitatis pleniùs defigens, Euangeliū suum sic exorsus est; In principio erat verbum, & cætera: scripsit & Apocalypsin, qua nihil in cœlestibus figuris obscurius est; plurima etiam pro Christo passus est tormenta, flagella, feruens oleum, exilia. Ecce propter ista & alia multa sua priuilegia, æqualis mihi est. Manè ergo voces sororem tuam ante magistram, & procidens ante pedes illius, pete ut ignoscat tibi, quod totiens eam exacerbasti mei causa. Quæ ad signa matutinalia expergefacta, de tam clara visione cogitare cœpit: dictis vero matutinis, cum se altera sopori dedisset, sanctus Ioannes Euangelista per visum affuit, & sub sensu verborum horum suam allocutus est dilectionem: Soror, scias beatum Ioannem Baptistam longè maiorem esse me; inter natos mulierum, teste Christo, non surrexit major illo; ipse propheta, & plus quam propheta, ab angelo est annunciatuſ, à sterili matre contra naturam conceptus, in utero supra naturam

sancti-

J

Sanctificatus, in eremo sine omni peccato conuersatus: quod de me dici non potest, qui lucris inhians, inter seculares secularis seculariter vixi: Saluatorem, quem in utero cognouit, inter turbas ad se venientem, dígito demonstrauit, & in Iordanē sacris manib⁹ baptizauit: ipse cœlos vidit apertos, Patrem audiens in voce, Filium videns in homine, Spíritum sanctum in specie columbae. Tandem pro justitia martyrizatus est: Ergo me major est. Vnde hodie vocare debes sororem tuam ante magistrā tuā, & prosternere te pedibus illius, sicq; eam rogare ut tibi ignoscat, quod totiens illā exacerbasti, me cōtētiosē Præcursori Domini præferendo. Manē singillatim ad magistrā veniunt, quid viderint exponunt, tunc simul se prosterentes, & ab inuicem, ut eis iussum fuerat, veniam postulantes, mediante matre spirituali, recōciliatæ sunt, monente illa, ne de cætero de meritis sanctorum cōtenderet, quæ soli Deo nota sunt. APOLLONIVS: Satis me ædificat tanta in supernis ciuib⁹ humilitas. CÆSARIUS: Nulla, quantum ex præsenti visione colligere poteris, in regno cælorum præmiorum est contentio, quia illic, teste Apostolo, omnis euacuatur prælatio. 1. Co. 15. Hoc tamen scias, q; sicut ciues superni visitant cum multa consolatione se diligentes; ita quandoque cum inuestigatione & plagiis se contemnentes.

CAPUT LII.

Canonicus quidam erat in Ecclesia Bonnensi, qui frequenter cum sodalibus suis moniales *S. Ioannē* in Ditzkirchen solebat visitare: nec erat in ea- *Baptistæ* dem visitatione aliquid religiositatis, sed leuitas, & *contēnes* periculum animarum: quotiens enim eum oportebat *punitur.* intrare claustrum, per^{*} monasterium, quod in honore **for. ora* beati Petri & sancti Ioannis Baptista dedicatum est, *terium.* transibat erecto collo, nec vna quidem vice coram altaris caput inclinans. Nocte quadam venerabilis Baptista in somnis illi apparens; & toruo vultu in eū respiciens, sic ait: Et tu inique, totiens per oratorium meum transiens, nūquam aliquid mihi exhibuisti honoris, ut saltem vel vna vice ceruicem flecteres coram